

Tvým kovem vzácným nechť je zlato,
mědi tvou s bronzem slitý cín!
Země, nechť všechno, co máš ...
Tvůj lid nechť ...

235 Tvůj muž ať druhu svému pyšně jak býk vychází

vstříc!

(2 řádky fragmentární)

Ostrov Dilmun ozářil, očistil,
bohyni Ninsikillu tam postavil.

240 ... ke vznešené svatyni dal. Nyní pojíždá její ryby.

Palmám dal dobrá pole. Nyní pojíždá jejich datle.

... Elam a Marchaši ...

najednou všechno zhltnají.

(Tam) vládce, jemuž Enlil propůjčil sflu,

245 jejich domy zničil, jejich hradby zničil.

Kovy drahé, lazurit i obsah pokladnic

nechť Enlilovi, vládci cizích zemí, do Nippuru přinese!

Těm, kdo města nemají ani domy nemají,

nomádům Martu, daroval Enki skot i brav.

250 Když od místa toho pohled svůj odvrátil,

když otec Enki na Eufrat popatřil,

vystoupil Eufrat proti němu bojovně jako trkavý býk.

Zvedá svůj mužský úd, semeno stříká.

(Enki) naplnil Eufrat trvale tekoucí vodou.

255 Nyní je kravkou, jež telátka svá starostlivě volá ...

Tigris jak trkavý býk také se přidal na jeho stranu.

(Enki) mu úd mužský zdvihl, přinesl svatební dar.

Tigris jak mocný tur v srdci se nad tím radoval ...

Přinesl vodu, jež stále teče, své víno učinil sladkým,

260 přinesl obilí, klasy mnoha zrn, lidé je pojíždají.

Naplnil Ekur, Enlilův dům, všemi statky.

Enlil měl z Enkiho radost, Nippur byl radosti pln.

Pán na znamení vlády si členku upevnil,

pro své kralování nasadil čapku.

265 Po levici své se země dotkl,

ze země mu vytryskla hojnost.

Po pravici žezlo položil,

Eufrat s Tigridem spolu je požřely.

Na slovo jeho ...

270 nadbytek jak olej z paláce pryští.

Pán osudu, Enki, král Abzu,

Enbilula za dozorce řek

Enki tam dosadil.

K bažině promluvil a dal jí vousaté ryby,

275 promluvil k rákosišti a dal mu červené palice a zelené

stvolý.

(2 řádky chybí, řádek 278 nesrozumitelný)

Z jeho sítě žádná ryba neunikne,

z jeho pasti neunikne žádné (zvíře),

z jeho oka neulétne žádný pták.

(1 řádek nesrozumitelný)

Nannara, jenž ryby miluje,

Enki tam dosadil.

285 Pán založil chrám, a je to svatyně čistá, vnitřek má

nádherný,

v moři chrám založil, a je to svatyně čistá, vnitřek má

nádherný,

svatyně, jejíž vnitřek je (jak) zkroucená nit, věc,

kterou nezná nikdo,

svatyně, jejíž místo je určeno podle postavení hvězdy

iku,

svatyně čistá, jejíž místo nahoře v souhvězdí Vozu

stojí.

(1 řádek fragmentární)

291 Anunnakové, bozi velcí, nevystupují (tam) proti němu.

... pokládá, palác se raduje.

Anunnakové v modlitbách a prosbách tam přistupují.

Enkimu ve svatyni Abzu postavili velký trůn.

(2 řádky fragmentární)

297 Naplnil Ekur, Enlilův dům, věcmi všemi,

s Enkim se Enlil raduje, Nippur je radosti pln.

(3 řádky fragmentární)

- 302 Velkou záplavu oceánu,
povodeň strašnou, povodeň z moře,
jež s hukotem stoupá...
305 Paní ze Sirary, matku Nanše,
v moři i pro zem v šíři její
Enki tam dosadil.
- Vítr a vody nebes povolal.
310 Jak oblakům, jež po obloze plují, dal jim přiblížit se,
až k základům nebe dal jim proniknout.
Z pahorků pole udělal.
Toho, jenž na bouři velké jede a bleskem útočí,
stavídlo čisté, jež vnitřek oblaků uzavírá,
Anova syna, strážce nad vodami nebe i země,
315 Iškura dobrého, Anova syna,
tam Enki dosadil.
- Pluh připravil, jho i spřežení,
velký kníže Enki býkům rohatým v řadě dal jít.
Promluvil k svatě brázdě
320 a pole obilí dobrému vzejít dalo.
Pána, jenž členku si nasadil, ozdobu vysoké stepi,
rolníka Enlilova s nástroji všemi,
Enkimdua, pána příkopů a kanálů,
Enki tam dosadil.
- 325 Pán pole dobré povolal, stébľa mu dal,
Enki mu poskytl ciznu, čocku a svazky...
Nasypal obilí šelibar, klasy s množstvím zrn, obilí innu
navršil na hromadu.
Enki hromady, kopce obilí rozmnožil,
díky Enkimu země hojnost svou šíří.
330 Tu, jejíž hlava i tělo jsou barevné a oči medové,
paní nebe, jež plodnost umožňuje, sílu země, život
černohlavců,
Ašnanu, dobrý chléb, chléb veškeré země,
tam Enki dosadil.
- Kníže velký břit motyky připevnil pevně šlachou,
kadlub na cihly připravil.
335 Do půdy mateřské se motyka zaryvá bez odporu, jako
když proniká úd mužský potřený oléjem vzácným.
Motyky zubům ostrým — ona je hadem hltajícím
těla — neodolá nic.
Kadlub, jež položil, přichystal...
Kullu, muže veškerých cihel země,
tam Enki dosadil.
- 340 Přiložil šňůru měrnou, základy vytyčil pevně,
vedle shromáždění rady založil dům, stanovil očistné
obřady.
Kníže veliký základy v zemi vyhloubit dal, do půdy
cihly vložil.
Základ do země zapuštěný bude věčný,
dobrý dům, který postavil, nebude odnesen.
345 Oblouk, jež sestrojil, jak duha k samému středu nebe
dosahuje.
Mušdannu, velkého stavitele Enlilova,
tam Enki dosadil.
Vysoké stepi dal korunu královskou nosit,
vysoké stepi vous z lazuritu připevnil, členku
z lazuritu nasadil.
350 Zemi dobrou bohatě obdařil trávou bujnou i bylinami.
Zvířenu vysoké stepi učinil početnou, jak je zapotřebí,
rozmnožil divoké ovce i ovce z pastvín, obskočit je
nechal.
Hrdinu, korunu vysoké stepi a vládce stepi,
velkého stepního lva, siláka, Enlilovu mocnou ruku,
355 Sumugana, pána kopců,
tam Enki dosadil.
- Vystavěl ohrady a očistil je,
ovčiny založil a dal jim nejlepší smetanu i tuk.
360 Místo, kde boží chléb svůj jedí, nádherným učinil,
step, jež je pro trávu a byliny stvořena, obdařil
nadbytkem.

Krále, spravedlivého živitele svatyně Eanna, přítele
Anova,
milovaného zetě mladistvého Su'ena, svatého manžela
Inanny,
paní nebe a vládkyně nad velkými silami bohů,
jež v ulicích kullabských k množení přšlezitost dává,
Dumuziho, draka nebe, přítele Anova,
Enki tam dosadil.

365
Ekur Enlilův naplnil statky všemi.
Enlil se nad Enkim radoval, Nippur byl nádhery plný.

Zdi nasypal a hranice vytýčil,
370 Enki Anunnakům
založil města na povrchu země,
pole a louky jim založil.
Hrdinu, býčka, jenž z lesů cypřišových vychází a řve
jak lev,
mladka Utua, jenž jako býk stojí pevně a je plný boje,
375 otec velkého města na obzoru, velkého posla boha Aná,
soudce vykonávajícího úradky bohů,
který vous z lazuritu nosí, z obzoru nebe čistého stoupá,
Utua, jehož Ningala zrodila,
v jednotě nebe i země Enki tam dosadil.

380 Tkal nádhernou látku mug, osnovu na stavu stanovil
správně,
Enki sám dobře udělal, co jinak je úkolem žen.
Lidé nyní podle něho šaty si šijí.
Korunu paláce a ozdobu krále,
Utta, ženu dobrou, již všichni obdivují,
385 Enki tam dosadil.

Tehdy ona ani úlohu nejmenší,
žena nebeská a dívka, ani úlohu nejmenší nedostala.
Inanna k otci svému Enkimu
do domu vešla, plakala. Pravila mu:

390 „Anunnaky, bohy velké, kteří osudy rozhodují,
Enlil ti do ruky štědrě vložil.
Co mohu já, žena, sama k tomu říci?
Kde mám úlohu já, svatá Inanna?

Aruru, Enlilova sestra,
395 Nintu, paní, jež rodí,
vzaly si čistou porodní cihlu za znamení kněžství,
nuž na šňůru pupeční a léčivý pórek dostaly.

Vzaly si nádoby zdobené lazuritem,
svatě a čistě hrnce si odnesly.

400 Jsou v zemi lbábami porodními.
I král, i kníže, kterého přivedou na svět, v rukou jim
leží!

Má vznešená sestra, svatá Nininsina,
náhrdelník z drahokamů si vzala, je kněžkou nebe.
Po nebi chodí a slovem svým prostory jeho naplňuje.

405 Má vznešená sestra, svatá Ninmuga,
dostala jehlu zlatou a náprstek stříbrný,
i kamínek obsidiánu, který přetne všechno.
Je švadlenou země.

Králi právě zrozenému korunu pravou nasadit,
410 knížeti právě zrozenému čapku dát na hlavu je v jejích
rukou.

Má vznešená sestra, Nisaba svatá,
si vzala měřítko z rákosu,
šňůrku z lazuritu si kolem paže ovinula.

Všechny velké moci bohů nyní svolává,
415 zdi sype a hranice vytýčuje, je písáčkou země.
Bohům dát pokrm a nápoj je v jejích rukou.

Nanše, vznešená paní, má svatě... u nohou.
Je tou, která na výnosy moří dohlíží,
ryby, dobré a sladké plody (vod),
420 otcí svému Enlilovi v Nippuru rukama podává.

Oč se já žena mám sama přičinit?
Kde jsou mé úlohy, úlohy Inanny svatě?!”

Enki dceři své, Inanně svaté, odpověděl:

„Co vše ti dal!

425 Dívko Inanno, co všechno ti dal! Co přidat ti ještě máme?
Pani, co všechno ti dal! Co přidat ti ještě máme?
Křičíš, že (nemáš nic)?

(Enlil) žezlem tě ozdobil,
tělo své jsi zahalila do šatů.

430 Slovo, jež chlapec malý pronesl, jsi prosadila.
Vzala sis palcát i žezlo i pastýřskou hůl.

Dívko Inanno, co všechno ti dal! Co přidat ti ještě máme?

V bitvě a boji i slovo smrti či života vyslovit můžeš!

Když vrána nejsi, proč uprostřed srážky slova zlá křičíš?

435 Proč trháš soukanou nit?

Inanno dívko, ty přec přízi zčuchanou rozmotat můžeš!

Šaty oblékáš a roucha zavínuješ,
látky předěš, s člunkem zacházet umíš,
rukama svýma svedeš i obarvit nit!

440 Inanno, tys slova kupila, jak sype se prach, slova
trousila, jak zrnno se seje!

Inanno, proč ničíš, co zničeno být nesmí, proč
obnovuješ, co být nemá?

Z bubínku nářku jsi závoj smuteční odstranila,
dívko Inanno, nástroje hudební vrátilas do domů zpět!

Oči tvé se neunaví nikdy, když hledíš na obdivovatele
své.

445 Však jak (svět se řídí), dívko Inanno, neznáš!

Tehdy stouply vody a země své někdejší místo zaujala,
záplava Enlila stoupla a země se vrátila na někdejší
místo.

(19 řádků fragmentárních)

467 Otče Enki, tobě budiž sláva!

ZÚRODNĚNÍ SUMERU

5 Tehdy se dobrá voda, jež ze země vychází, na pole
nevylévala,
studená voda, jež jako zář denní plní vše, z hor přinášela
zkázu.

Boží země přiběhli,
nosili motyky s košíkem,
to byl jejich úkol.

10 Lidé k . . . člověk byl povolán.

Tigris ve velikosti své záplavou až k nebi nesahal,
do moře neustil ještě, nerozléval sladkou vodu.
Do svatyně v přístavu nechodil nikdo,
hlad hrozný netišil chléb.

15 Malé kanály nikdo nečistil, nevybíral bláto,
dobrá pole nikdo nezavlažoval, nikdo nekopal příkopky,
v zemích se brázdy neoraly, obilí rostlo divoce.

Pán zamyslel se nad tím,
Ninurta, Enlilův syn, udělal velikou věc:

20 Navršil v horách hromadu kamení,
jak oblak na nebi potom k ní táhl.
Jak mocnou hradbou zem uzavřel,
přehradu na obzor postavil.

Sklonil se hrůžna a sjednotil města.

25 Vody mocné zápasí s kamením.

Odnyní až navěky vody zemské na hory nebudou
stoupát,

ty, co rozptýleny byly, (Ninurta) dohromady svedl,

ty, co v horách bažiny pohltily,

(Ninurta) shromáždil a do Tigridu vrhl.

30 Jarní záplavou zavlažil pole.

Odnyní až navěky
se vladaři země nad pánem Ninurtou radují.
On klasům mnoha zrn na polích vyrůst dal,
plody ovoce dal sadům nésti,
hromady obilí jak pahorky navršil.
35 Pán učinil ze země přístav,
mysl bohů tím rozveselil.
Ninurta, otce svého, stále teď velebí.

OVCE A OBILÍ

- Když v pohoří nebes a země
bůh Anu Anunnaky zplodil
— protože Ašnana nestvořil současně, vyrašit mu nedal
a v zemi nit bohyně Uttu nevytvořil,
5 bohyni Uttu ani jamku nevyhloubil —
nevznikla ovce a jehňátka se nemnožila,
nevznikla koza a kůzlata se nemnožila.
Ovce dvě jehňátka svá nevrhla,
koza nevrhla tři svá kůzlata.
10 Protože Anunnakové, velcí bozi, obilí, jež všechno
čisté naplňuje,
ani ovečku nepoznali,
nebylo zrna třicátého dne,
nebylo zrna čtyřicátého dne,
nebylo zrna padesátého dne,
15 nebylo zrna malého, zrna horského ani zrna z vesnice.
Šatů, které se oblékají, nebylo,
bohyně Uttu se nenarodila ještě, korunu nikdo nenesl.
Ennimgirsi a Enkalkal se ještě nenarodili,
bůh Sumugan nevyšel na suchou zem.
20 Lidstvo dávných věků
chléb nedovedlo jíst,
nedovedlo oblékat se do šatů.
Lidé údy měli nahé.
a jako ovce požírali trávu,
25 vodu pili z kanálů.
Tehdy na místě, kde byli stvořeni bozi,
v sídle jejich na svatém pahorku ovce s obilím vyrostly.
Ve svatyni své, kde hoduje se, Anunnakové se
shromáždili,

- z bohatství zrna i ovci jedli
30 Anunnakové na svatém pahorku.
Utišit hlad však nemohli.
Dobrý nápoj ve svých ohradách
Anunnakové na svatém pahorku pili.
Žízeň však uhasit nemohli.

- 35 Ve svaté ohradě pro dobro jeho
lidstvu moudrost dali.
Tehdy bůh Enki Enlilovi řekl:
„Otče Enlile, ovci a obilí,
jež na svatém pahorku vyrostly,
40 dejme ze svatého pahorku sestoupit na zem!“
Na příkaz Enkiho a Enlila
ovce s obilím ze svatého pahorku na zem sestoupily.

STVOŘENÍ ČLOVĚKA

Když nebe od země se spojení pevného odděleno bylo
a bohyně matky vyrostly,
když země byla ustálena a zbudována,
když byly určeny řády nebe i země
5 a položeny břehy Eufratu s Tigridem tak,
že příkopy i kanály možno bylo vést,
7/8 tu An, Enlil, Utu a Enki, velcí boží,
a Anunnakové, velcí boží,
10/11 ve svatyni mocné, jež vzbuzuje strach,
sami se posadili a vyprávěli si.

Když plány nebe a země stanovili,
břehy Eufratu i Tigridu položili,
15 hráze i kanály vedli správně,
15 a (tu pravil bohům Enlil):
16/17 „Co nyní učiníte, co vytvoříte?
Anunnakové, velcí boží,
19/20 co nyní učiníte, co vytvoříte?“
21/22 Boží velcí, kteří tam stáli, Anunnakové, kteří osudy
rozhodují,

Enlilovi odpověděli:
25 „V Uzumua, ve městě Duranki,
aby jejich krev lidem vzejít dala.
Úděl bohů nechť jejich je údělem!
28/29 Navždy již budou hraniční kanály vytyčovat,
30/31 motyku a košik (na hlínu) v rukou nosit,
32/33 pro příbytek bohů, jenž pro trůn je vhodný,
brázdu za brázdou budou řadit!
35/36 Navždy již budou hraniční kanály vytyčovat,
37/38 hráze správně vést, hranice označovat,
39/40 rostlinám všeho druhu dávat růst,

děšt... .

42/43 Hranice vytyčovat, hromady obilí vršit...

Řádky 44-46 byly na předloze zničeny, písař Kidinsin na tomto místě třikrát poznamenal „odlomeno“.

Polím Anunnaků dají zelenat se,
hojnost v zemi budou zvětšovat,
svátky bohů v nádheře slavit,
50 vodu studenou vylévat!

Ve velkém příbytku, jenž pro vznešený trůn je vhodný,
52/53 Anullegara a Annegara jménem je nazveš!
54/55 Skot, brav, zvěř, ryby i ptáky, hojnost v zemi šířit
budou —

56/57 to Enul a Ninul ústy čistými vyřkli.
Aruru, jež k vladářství je povolána,
jejich pravidlem velkým stanovila:

60 že zkušný za zkušným a hloupý za hloupým
sami jak obilí ze země vyraší,
to věc je, která se jak hvězdy nezmění navěky!
63/64 Že nocí i dnem svátky bohů v nádheře slaveny budou,
65/66 sami pravidlem stanovili
67/69 An, Enlil, Enki a Ninmach, velcí boží.
70/71 Na místě, kde lidstvo stvořili, je jako paní Nisaba
dosazena.

Poznámka pod textem:

Tajné! Zasvěcený smí to zasvěcenému ukázat.
Ukončeno a ověřeno. Podle staré předlohy zapsáno
no rukou Kidinsina, mladšího písaře, syna Sutua,
písaře královského.